

عنوان مقاله:

ارگودیسیتی در ژئومورفولوژی دکتر سیدعلی المدرسی، دکتر محمدحسین رامشت، دکتر علیرضا عباسی، دکتر مسعود معیری، حسین انتظاری

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 10، شماره 27 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

خلاصه مقاله:

یکی از مفاهیم بنیادین در ژئومورفولوژی که بسیاری از نظریه‌پردازی‌ها و مدل‌سازی‌ها بر اساس آن استوار شده است، مفهوم زمان است. موضوع مدل‌سازی‌های تاریخی همواره یکی از دغدغه‌های محققان به ویژه ژئومورفولوژیست‌ها بوده است. مفاهیمی چون تغییرات پیش‌رونده [۱]، پروگروسیونیسم [۲]، یونیفورمی تاریانیسم [۳]، آلومتری [۴]، دورجغرافیایی [۵]، ارگودیسیتی و... همه از مفاهیم و مدل‌هایی هستند که سعی در بیان نحوه‌ی تحولات ارضی در بستر زمان دارند ولی مبنای کار همه‌ی آن‌ها بر مفهوم نجومی زمان استوار نیست. در این میان زمان و رابطه‌ی آن با توالی پدیده‌ها موضوع اصلی تحلیل در این زمینه است. مشکل اصلی یک ژئومورفولوژیست آن است که معمولا زمان کافی برای مشاهده‌ی چگونگی پیدایش چشم‌اندازها را در اختیار ندارد. این بدین معنی است که بیان دقیق چگونگی ارتباط میان مشاهدات صورت گرفته در طی دوره‌های چندماهه یا چند ساله و تکامل چشم‌اندازها در طول هزاران سال یا بیشتر امری دشوار است. تلاش‌های زیادی در جهت رفع این مشکل صورت گرفته است و یکی از این ترفندها جایگزینی فضا و زمان است. بخشی از مفهوم ارگودیسیتی در ژئومورفولوژی معطوف به چنین موضوعی است. با توجه به آنکه چنین مفهومی در ادبیات ژئومورفولوژی بویژه ایران مغفول مانده است لذا در این مقاله که برگرفته از یک طرح نظری در دانشگاه اصفهان بوده سعی شده ضمن ارائه‌ی دقیقی از معنا و مفهوم این واژه در ژئومورفولوژی کاربرد آن در مباحث زمین ریخت‌شناسی تبیین گردد. این مهم با ایجاد فضای مینیاتوری از یک حوضه‌ی آبریز و ایجاد بارش مصنوعی تحقق یافت و در واقع ردیابی تغییرات یک صحنه طبیعی در مقیاس میکرو سبب شد که الگوی تحول در چنین مدلی ارزیابی گردد.

کلمات کلیدی:

ارگودیک، مدل، آنالوگ، تغییرات پیش رونده، تحول چشم انداز، ژئومورفولوژی نظری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788695>

